

II

(Sporočila)

SPOROČILA INSTITUCIJ IN ORGANOV EVROPSKE UNIJE

SVET

Revidirani kodeks ravnanja za učinkovito izvajanje Konvencije o izogibanju dvojnega obdavčevanja v zvezi s preračunom dobička povezanih podjetij

(2009/C 322/01)

SVET EVROPSKE UNIJE IN PREDSTAVNIKI VLAD DRŽAV ČLANIC, KI SO SE SESTALI V OKVIRU SVETA –

OB UPOŠTEVANJU Konvencije z dne 23. julija 1990 o izogibanju dvojnega obdavčevanja v zvezi s preračunom dobička povezanih podjetij (v nadaljnjem besedilu: „arbitražna konvencija“),

POTRJUJOČ potrebo po natančnejših pravilih za učinkovito izvajanje navedene konvencije s strani držav članic in davkoplačevalcev,

OB UPOŠTEVANJU sporočila Komisije z dne 14. septembra 2009 o delu Skupnega foruma EU za transferne cene v obdobju od marca 2007 do marca 2009, ki je bilo pripravljeno na podlagi poročil Forumu o kaznih in oblikovanju transfernih cen, in o razlagi nekaterih določb arbitražne konvencije,

OB POUČENJEM, da je Kodeks ravnanja politična zaveza in ne vpliva na pravice in dolžnosti držav članic ali na področja pristojnosti držav članic in Evropske unije, ki izhajajo iz Pogodbe o Evropski uniji in Pogodbe o delovanju Evropske unije,

OB POTRDI TVI, da izvajanje tega kodeksa ravnanja ne bi smelo omejevati rešitev na bolj globalni ravni,

OB SEZNANITVI s sklepi poročila skupnega foruma za transferne cene o kaznih –

SPREJMEJO NASLEDNJI REVIDIRANI KODEKS RAVNANJA:

Brez poseganja v posamezna področja pristojnosti držav članic in Evropske unije ta revidirani kodeks ravnanja zadeva izvajanje arbitražne konvencije in nekaterih povezanih zadev postopka medsebojnega dogovora iz pogodb o dvojnem obdavčevanju med državami članicami.

1. Področje uporabe arbitražne konvencije**1.1 Tristranske zadeve EU v zvezi z oblikovanjem transfernih cen**

- (a) V tem kodeksu je tristranska zadeva EU tista zadeva, pri kateri dva pristojna organa EU v prvi fazi postopka iz arbitražne konvencije z uporabo neodvisnega tržnega načela ne moreta v celoti rešiti

problema dvojnega obdavčevanja, ki izhaja iz oblikovanja transfernih cen, ker je povezano podjetje, ki ima sedež v tretji državi članici in ki sta ga (na podlagi analize primerljivosti, vključno s funkcionalno analizo in drugimi povezanimi dejstvi) identificirala oba pristojna organa EU, bistveno vplivalo na rezultat, ki je bil v nasprotju z neodvisnim tržnim načelom, v verigi zadevnih transakcij ali poslovnih/finančnih odnosov, in jo kot tako priznava davkoplačevalec, ki je bil oškodovan zaradi dvojnega obdavčevanja in je zahteval uporabo določb arbitražne konvencije.

- (b) Področje uporabe arbitražne konvencije vključuje vse transakcije EU v tristranskih zadevah med državami članicami.

1.2 Tanka kapitalizacija ⁽¹⁾

V arbitražni konvenciji je jasno naveden dobiček, ki izhaja iz poslovnih in finančnih odnosov, vendar ne razlikuje med temi posameznimi vrstami dobička. Zato je treba preračune dobička, ki izhaja iz finančnih odnosov, vključno s posojilom in pogoji zanj, in temelji na neodvisnem tržnem načelu, upoštevati v okviru področja uporabe arbitražne konvencije.

⁽¹⁾ Pridrži naslednjih držav: Bolgarija meni, da preračuni dobička zaradi preračuna cene posojila (tj. obrestne mere) spadajo v področje arbitražne konvencije. Nasprotno pa v arbitražni konvenciji po mnenju Bolgarije niso obravnavani preračuni dobička na podlagi prilagoditev zneska financiranja. Razlogi za tovrstne preračune so načeloma v nacionalni zakonodaji držav članic. Zaradi izvajanja različnih nacionalnih predpisov in ker ni mednarodno priznanih smernic, ki temeljijo na neodvisnem tržnem načelu in se uporabljajo za strukturo kapitala podjetja, se postavlja pod vprašaj koncept, v skladu s katerim preračuni dobička na podlagi prilagoditev zneska posojila temeljijo na navedenem načelu. Češka ne bo izvajala postopka medsebojnega dogovora v skladu z arbitražno konvencijo v primerih, ki so zajeti v predpisih o preprečevanju zlorab v okviru nacionalne zakonodaje.

Nizozemska se strinja, da preračun obrestne mere (cena posojila) v skladu z nacionalno zakonodajo, ki temelji na neodvisnem tržnem načelu, spada v področje uporabe arbitražne konvencije. Za preračun zneska posojila in odbitka obresti na podlagi tanke kapitalizacije ob uveljavljanju neodvisnega tržnega načela in preračune na podlagi predpisov o preprečevanju zlorabe, ki temeljijo na neodvisnem tržnem načelu, se šteje, da ne spadajo v področje uporabe arbitražne konvencije. Nizozemska bo ohranila pridržek, dokler OECD ne bo pripravila smernic o načinu uporabe neodvisnega tržnega načela, kar zadeva tanko kapitalizacijo povezanih podjetij.

Grčija: Po mnenju Grčije so preračuni obrestne mere posojila vključeni v področje uporabe arbitražne konvencije. Preračuni zneska posojila in odbitka obračunanih obresti v zvezi s posojilom zaradi omejitev veljavne nacionalne zakonodaje se v okviru arbitražne konvencije ne bi smeli uporabljati.

Madžarska meni, da so v področje uporabe arbitražne konvencije vključeni samo tisti primeri, v katerih je dvojno obdavčevanje posledica preračuna obrestne mere posojila in preračun temelji na neodvisnem tržnem načelu.

Italija meni, da bi se bilo mogoče na arbitražno konvencijo sklicevati v primeru dvojnega obdavčevanja zaradi preračunov cen finančnih transakcij, ki niso v skladu z neodvisnim tržnim načelom. Nasprotno pa je ni mogoče uveljavljati pri reševanju primerov dvojnega obdavčevanja zaradi preračunov zneskov posojil ali primerov, v katerih je dvojna obdavčitev posledica različnih nacionalnih predpisov o dovoljenih zneskih financiranja ali o odbitkih obresti.

Latvija: Po našem mnenju se arbitražne konvencije ne more uveljavljati v primeru dvojne obdavčitve, ki je posledica izvajanja splošne nacionalne zakonodaje o preračunu zneska posojila ali odbitku obrestnih plačil, ki ni v skladu z neodvisnim tržnim načelom iz člena 4 arbitražne konvencije.

Zato menimo, da v področje arbitražne konvencije spadajo samo preračuni odbitkov obresti v skladu z nacionalno zakonodajo ob spoštovanju neodvisnega tržnega načela.

Poljska meni, da se lahko postopek, določen v arbitražni konvenciji, uporabi samo v primeru preračunov obresti. Konvencija se ne bi smela uporabljati za preračune zneskov posojila. Menimo, da je precej nemogoče opredeliti, kakšna bi morala biti kapitalska struktura v praksi, da bi bila skladna z neodvisnim tržnim načelom.

Portugalska meni, da se na arbitražno konvencijo ni mogoče sklicevati za rešitev primerov dvojnega obdavčevanja zaradi preračunov dobička, ki izhaja bodisi iz prilagoditev zneska posojila med povezanimi podjetjema ali prilagoditev plačila v skladu z nacionalnimi ukrepi za preprečevanje zlorab. Kljub temu pa bo Portugalska razmislila o svojem stališču, ko bo doseženo soglasje na mednarodni ravni, tj. s smernicami OECD o uporabi neodvisnega tržnega načela za dolgove (vključno s primeri tanke kapitalizacije) med povezanimi podjetji.

Slovaška: Menimo, da bi moral biti preračun obrestne mere v skladu z nacionalno zakonodajo ob upoštevanju neodvisnega tržnega načela vključen v področje uporabe arbitražne konvencije, hkrati pa področje uporabe konvencije ne bi smelo zajemati preračunov dobička zaradi izvajanja predpisov o preprečevanju zlorabe v skladu z nacionalno zakonodajo.

2. Dopustnost zadeve

Na podlagi člena 18 arbitražne konvencije se državam članicam priporoča, naj upoštevajo, da je zadeva zajeta v arbitražno konvencijo, ko je zahteva predložena pravočasno po datumu začetka veljavnosti pristopa nove države članice h konvenciji, tudi če se preračun nanaša na prejšnja fiskalna leta.

3. Stroge kazni

Ker je v členu 8(1) predvidena možnost, da se uveljavljanje arbitražne konvencije zaradi uvedbe stroge kazni zavrne, se državam članicam ob upoštevanju praktičnih izkušenj, pridobljenih od leta 1995, priporoča, naj pojasnijo ali revidirajo svoje enostranske izjave v prilogi k arbitražni konvenciji, da bi bilo jasneje, da je treba strogo kazen uporabiti samo v izjemnih primerih, kot je goljufija.

4. Začetek triletnega obdobja (rok za predložitev zahtevka po členu 6(1) arbitražne konvencije)

Datum „prvega obvestila o davčni odmeri ali enakovreden dokument, ki ima za posledico ali lahko ima za posledico dvojno obdavčitev v smislu člena 1 arbitražne konvencije, na primer zaradi popravka transferne cene“ ⁽¹⁾ se šteje za začetek triletnega obdobja.

V zvezi s transfernimi cenami se državam članicam priporoča, da uporabijo to definicijo tudi pri določanju triletnega obdobja, kot določa člen 25(1) Vzorce davčne konvencije OECD o dohodku in kapitalu in se izvaja v pogodbah o dvojnem obdavčevanju med državami članicami.

5. Začetek dveletnega obdobja (člen 7(1) arbitražne konvencije)

(a) Za namene člena 7(1) konvencije se šteje, da je bil primer predložen po členu 6(1), če davkoplačevalec predloži naslednje:

- (i) podatke o identiteti (kot je ime, naslov, davčna številka) podjetja iz države članice, ki predstavi svojo zahtevo in drugih strank, ki sodelujejo v zadevnih transakcijah;
- (ii) podrobne navedbe ustreznih dejstev in okoliščin primera (vključno s podrobnostmi odnosov med podjetjem in drugimi strankami, ki sodelujejo v transakcijah);
- (iii) podatke o opredelitvi zadevnih davčnih obdobj;
- (iv) kopije obvestil o davčni odmeri, poročila davčne revizije ali drugega enakovrednega dokumenta, ki upravičuje domnevno dvojno obdavčevanje;
- (v) podrobnosti o morebitnih pritožbah in sodnih postopkih, ki jih je sprožilo podjetje ali druge stranke, udeležene v zadevnih transakcijah, in o morebitnih sodnih odločbah v zvezi s primerom;
- (vi) obrazložitev podjetja o tem, zakaj meni, da načelo iz člena 4 arbitražne konvencije ni bilo upoštevano;
- (vii) zavezo podjetja, da čim bolj celovito in v najkrajšem času odgovori na vse razumne in ustrezne zahteve pristojnih organov in da pristojnim organom omogoči dostop do dokumentacije, in

⁽¹⁾ Pridržek italijanske delegacije: Član italijanskega davčnega organa meni, da „datum prvega obvestila davčne odmere ali enakovreden dokument, ki odraža popravek transferne cene, ki ima za posledico ali lahko ima za posledico dvojno obdavčitev v smislu člena 1,“ pomeni začetek triletnega obdobja, ker je treba uporabo veljavne arbitražne konvencije omejiti na tiste primere, pri katerih gre za „popravek“ transferne cene.

(viii) morebitne dodatne posebne informacije, ki jih pristojni organ zahteva v dveh mesecih po prejemu zahteve davkoplačevalca.

(b) Dveletno obdobje se začne s poznejšim od naslednjih datumov:

(i) datumom obvestila o davčni odmeri, tj. končne odločitve davčne uprave o dodatnem dohodku, ali temu enakovreden dokument;

(ii) datumom, ko je pristojni organ prejel zahtevo in minimalne podatke, kot je navedeno v točki (a).

6. Postopki medsebojnega dogovora po arbitražni konvenciji

6.1 Splošne določbe

(a) Kot se zavzema OECD, se bo uporabljalo neodvisno tržno načelo ne glede na takojšnje davčne posledice za katero koli državo članico.

(b) Primeri se bodo reševali čim hitreje ob upoštevanju zahtevnosti posamezne zadeve.

(c) Upoštevala se bodo vsa ustrezna sredstva, vključno z osebnimi sestanki, da se kar najhitreje doseže medsebojni dogovor. Kadar je to primerno, bo podjetje povabljen, da argumente predstavi svojemu pristojnemu organu.

(d) V skladu z določbami tega kodeksa je treba medsebojni dogovor doseči najpozneje v dveh letih od datuma prve predložitve zadeve enemu od pristojnih organov v skladu s točko 5(ii) tega kodeksa. Vendar se priznava, da je v nekaterih primerih (npr. takojšnja rešitev zadeve, posebno zahtevnih transakcij ali tristranskih zadev) morda ustrezno uporabiti člen 7(4) arbitražne konvencije (o podaljšanju rokov) in se dogovoriti o krajšem podaljšanju rokov.

(e) Zaradi postopka medsebojnega dogovora ne sme priti do nobenih neustreznih ali prekomernih stroškov uskladitve s tem postopkom za osebo, ki postopek zahteva, ali za katero koli drugo udeleženo osebo.

6.2 Tristranske zadeve EU v zvezi z oblikovanjem transfernih cen

(a) Ko se pristojni organi držav članic dogovorijo, da je treba zadevo obravnavati kot tristransko zadevo EU, morajo takoj pozvati druge pristojne organe EU, naj sodelujejo v postopkih in razpravah kot opazovalci ali aktivne zainteresirane strani ter naj se skupaj odločijo o najprimernejšem pristopu. V skladu s tem je treba vse informacije deliti z drugimi pristojnimi organi EU, na primer z izmenjavo informacij. Druge pristojne organe je treba pozvati, naj priznajo dejansko ali možno sodelovanje „svojega“ davkoplačevalca.

(b) Pristojni organi, ki sodelujejo pri reševanju problema dvojnega obdavčevanja v okviru arbitražne konvencije, ki izhaja iz tristranskih zadev EU, lahko sprejmejo enega od naslednjih pristopov:

(i) pristojni organi se lahko odločijo za večstranski pristop (takojšnje in dosledno sodelovanje vseh zadevnih pristojnih organov); ali

(ii) pristojni organi se lahko odločijo za uvedbo dvostranskega postopka, v katerega sta vključena pristojna organa, ki sta (na podlagi analize primerljivosti, vključno s funkcionalno analizo in drugimi dejstvi, povezanimi z zadevo) identificirala povezano podjetje s sedežem v drugi državi članici, ki je v verigi zadevnih transakcij ali poslovnih/finančnih odnosov vplivalo na rezultat, ki je bil v nasprotju z neodvisnim tržnim načelom, in morajo pozvati druge pristojne organe EU, naj sodelujejo kot opazovalci v razpravah o postopkih vzajemnega dogovora; ali

- (iii) pristojni organi se lahko odločijo za uvedbo več dvostranskih postopkov, ki se odvijajo istočasno, in morajo pozvati druge pristojne organe EU, naj sodelujejo kot opazovalci v posameznih razpravah o postopku vzajemnega dogovora.

Državam članicam se priporoča, da uporabijo večstranski postopek za rešitev takšnih zadev v zvezi z dvojnim obdavčevanjem. Vendar se morajo s tem na podlagi posebnih dejstev in okoliščin zadeve strinjati vsi pristojni organi. Če večstranski pristop ni možen in sta sprožena dva sočasna dvostranska postopka (ali več), morajo vsi zadevni pristojni organi sodelovati v prvi fazi postopka iz arbitražne konvencije kot države pogodbenice pri prvi uporabi navedene konvencije ali kot opazovalci.

- (c) Glede na razvoj razprav in na podlagi predloženih dokazov se lahko status opazovalca spremeni v status zainteresirane strani. Če želijo drugi pristojni organi sodelovati v drugi fazi (arbitraži), morajo postati zainteresirane strani.

Če drugi pristojni organi EU ves čas razprave ostanejo samo opazovalci, to ne vpliva na uporabo določb arbitražne konvencije (npr. na časovni potek in postopek).

Sodelovanje s statusom opazovalca ne zavezuje drugih pristojnih organov h končnemu rezultatu postopka arbitražne konvencije.

V postopku je treba pri vsaki izmenjavi informacij upoštevati običajne pravne in upravne zahteve in postopke.

- (d) Davkoplačevalci morajo čim prej obvestiti zadevne davčne uprave, da so lahko v zadevo vpletene druge stranke iz tretje države članice. Po tem obvestilu morajo biti pravočasno predloženi vsa ustrezna dejstva in dokazna dokumentacija. S tovrstnim pristopom se bo pospešilo reševanje problema dvojnega obdavčevanja, poleg tega pa bo zagotovljeno, da reševanje zaradi različnih postopkovnih rokov v državah članicah ne bo neuspešno.

6.3 Delovanje v praksi in preglednost

- (a) Da se zagotovijo čim nižji stroški in čim krajše zamude zaradi prevajanja, je treba postopek medsebojnega dogovora, zlasti pa izmenjavo stališč, izvesti v skupnem delovnem jeziku ali na način z enakim učinkom, če lahko pristojni organi o tem dosežejo dvostranski (ali večstranski) dogovor.
- (b) Pristojni organ bo podjetje, ki je zahtevalo postopek vzajemnega dogovora, med postopkom obveščal o vseh pomembnih dogodkih, ki zadevajo podjetje.
- (c) Zagotovljena bo zaupnost podatkov o vseh osebah, ki jih varuje dvostranska davčna konvencija ali zakon države članice.
- (d) Pristojni organ bo potrdil prejem zahteve davkoplačevalca za sprožitev postopka medsebojnega dogovora v mesecu dni po sprejemu zahteve, hkrati pa bo o tem obvestil pristojne organe drugih zadevnih držav članic in priložil kopijo zahteve davkoplačevalca.
- (e) Če pristojni organ meni, da podjetje ni predložilo minimalnih podatkov, potrebnih za sprožitev postopka vzajemnega dogovora, kot je navedeno v točki 5(i), bo podjetje pozval, naj najpozneje v dveh mesecih po prejetju zahteve predloži posebne dodatne podatke, ki jih potrebuje.
- (f) Države članice se obvežejo, da se bo pristojni organ podjetju, ki je zahtevo predložilo, odzval na enega od naslednjih načinov:

- (i) če pristojni organ meni, da dobiček podjetja ni vključen ali verjetno ne bo vključen v dobiček podjetja druge države članice, bo o tem podjetje obvestil in ga pozval, naj predloži dodatna pojasnila;
 - (ii) če pristojni organ meni, da je zahteva utemeljena in lahko sam doseže zadovoljivo rešitev, bo o tem ustrezno obvestil podjetje in čim prej izvedel utemeljen preračun ali dovolil olajšave, ki so po njegovem mnenju utemeljene;
 - (iii) če pristojni organ meni, da je zahteva utemeljena, sam pa ne more doseči zadovoljive rešitve, bo podjetje obvestil, da bo poskušal zadevo rešiti z medsebojnim dogovorom s pristojnim organom katere koli druge zadevne države članice.
- (g) Če pristojni organ meni, da je zadeva utemeljena, mora sprožiti postopek vzajemnega dogovora, tako da obvesti pristojne organe drugih držav pogodbenic o svoji odločitvi in priloži kopijo podatkov, kot je določeno v točki 5(i) tega kodeksa. Hkrati bo osebo, ki se sklicuje na arbitražno konvencijo, obvestil, da je sprožil postopek vzajemnega dogovora. Pristojni organ, ki sproži postopek vzajemnega dogovora, bo na podlagi razpoložljivih informacij obvestil tudi pristojne organe drugih držav članic in osebo, ki je zahtevo predložila, ali je bila zadeva predložena v roku iz člena 6(1) arbitražne konvencije in kdaj se začne dveletno obdobje iz člena 7(1) arbitražne konvencije.

6.4 Izmenjava stališč

- (a) Države članice se obvežejo, da bo pristojni organ države, v kateri je bila opravljena ali se namerava izvesti davčna odmera, tj. končna odločitev davčne uprave o dohodku ali drug enakovreden ukrep o preračunu, katerega posledica ali verjetna posledica je dvojna obdavčitev v smislu člena 1 arbitražne konvencije, po sprožitvi postopka medsebojnega dogovora pristojnim organom drugih držav članic, ki sodelujejo v zadevi, sporočil stališče, v katerem so opredeljeni:
- (i) zadeva, ki jo je vložila oseba, ki je predložila zahtevo;
 - (ii) njeno mnenje o vsebini zadeve same, na primer zakaj je po njenem mnenju prišlo do dvojne obdavčitve ali zakaj lahko do tega pride;
 - (iii) predloge o odpravi dvojnega obdavčevanja, skupaj z izčrpnim pojasnilom predloga.
- (b) Stališče vsebuje izčrpno utemeljitev odmere ali preračuna, priloženo osnovno dokumentacijo v podporo stališču pristojnega organa in seznam vseh ostalih dokumentov, uporabljenih za preračun.
- (c) Stališče se pristojnim organom drugih zadevnih držav članic pošlje tako hitro, kot je to ob upoštevanju zahtevnosti posamezne zadeve mogoče, najpozneje pa štiri mesece po poznejšem od naslednjih datumov:
- (i) datumom obvestila o davčni odmeri, tj. končne odločitve davčne uprave o dodatnem dohodku, ali temu enakovrednega dokumenta;
 - (ii) datumom, ko je pristojni organ prejel zahtevo in minimalne podatke, kot je navedeno v točki 5(a).

- (d) Države članice se obvežejo, da bo pristojni organ države, v kateri ni bila opravljena ali se ne namerava izvesti davčna odmera ali drug enakovreden ukrep, česar posledica ali verjetna posledica je dvojna obdavčitev v smislu člena 1 arbitražne konvencije, na primer zaradi preračuna transfernih cen, po prejetju stališča drugega pristojnega organa, na to stališče odgovoril, kakor hitro bo to ob upoštevanju zahtevnosti posamezne zadeve mogoče, najpozneje pa šest mesecev po prejetju stališča.
- (e) Odgovor mora biti v eni od naslednjih oblik:
- (i) če pristojni organ meni, da je prišlo do dvojne obdavčitve ali da do tega lahko pride, in se strinja s pravnim sredstvom, predlaganim v stališču, bo o tem ustrezno obvestil druge pristojne organe in nemudoma opravil potrebne preračune ali dovolil ustrezne olajšave;
- (ii) če pristojni organ meni, da ni prišlo do dvojne obdavčitve ali da do tega verjetno ne bo prišlo, ali se ne strinja s pravnim sredstvom, predlaganim v stališču, bo v odgovor drugim pristojnim organom poslal stališče, v katerem bo navedel razloge in ob upoštevanju zahtevnosti zadeve okviren časovni načrt za obravnavo zadeve. Obenem bo po potrebi predlagal datum osebnega sestanka, ki ga je treba sklicati najpozneje 18 mesecev po poznejšem od naslednjih datumov:
- (aa) datumu obvestila o davčni odmeri, tj. končne odločitve davčne uprave o dodatnem dohodku, ali temu enakovrednega dokumenta;
- (bb) datumu, ko je pristojni organ prejel zahtevo in minimalne podatke, kot je navedeno v točki 5(a).
- (f) Države članice bodo poleg tega sprejele vse ustrezne ukrepe za pospešitev vseh postopkov, kadar koli je to mogoče. V tem pogledu morajo države članice sklicevati redne osebne sestanke – vsaj enkrat na leto – svojih pristojnih organov, na katerih bodo razpravljali o nerešenih postopkih vzajemnega dogovora (če število zadev opravičuje takšne redne sestanke).

6.5 Pogodbe o dvojnem obdavčevanju med državami članicami

V zvezi s transfernimi cenami se državam članicam priporoča, da uporabijo določbe točk 1, 2 in 3 tudi za postopke medsebojnega dogovora v skladu s členom 25(1) Vzorčne davčne konvencije OECD o dohodku in kapitalu, vključene v pogodbe o dvojnem obdavčevanju med državami članicami.

7. Druga faza arbitražne konvencije

7.1 Seznam neodvisnih oseb

- (a) Države članice se obvežejo, da bodo generalnemu sekretarju Sveta nemudoma sporočile imena petih neodvisnih oseb, ki izpolnjujejo pogoje za članstvo v svetovalnem odboru v skladu s členom 7(1) arbitražne konvencije, in pod istimi pogoji vse spremembe seznama.
- (b) Države članice bodo k imenom neodvisnih oseb, ki so jih imenovalе in jih pošiljajo generalnemu sekretarju Sveta, priložile življenjepise zadevnih oseb, v katerih morajo biti med drugim navedene njihove izkušnje na področju prava, davčne politike in zlasti izkušnje na področju transfernih cen.
- (c) Države članice lahko na teh seznamih označijo tudi tiste neodvisne osebe, ki izpolnjujejo pogoje za funkcijo predsednika odbora.
- (d) Generalni sekretar Sveta države članice vsako leto pozove, naj potrdijo imena neodvisnih oseb, ki so jih imenovalе, in/ali predložijo imena njihovih zamenjav.

- (e) Skupni seznam vseh neodvisnih oseb bo objavljen na spletišču Sveta.
- (f) Ni nujno, da so neodvisne osebe državljani ali rezidenti države, ki jih imenuje, morajo pa biti državljani države članice in rezidenti države na ozemlju, na katerem se uporablja arbitražna konvencija.
- (g) Pristojnim organom se priporoča, da sestavijo dogovorjeno izjavo o sprejemu in izjavo o neodvisnosti za posamezno zadevo, ki ju podpiše izbrana neodvisna oseba.

7.2 Ustanovitev svetovalnega odbora

- (a) Razen če ni drugače sklenjeno med zadevnimi državami članicami, država članica, ki je izdala prvo obvestilo o davčni odmeri, tj. končno odločitev davčne uprave o dodatnem dohodku ali drug enakovreden dokument, katerega posledica ali verjetna posledica je dvojna obdavčitev v smislu člena 1 arbitražne konvencije, prevzame pobudo za ustanovitev svetovalnega odbora in organizira njegove sestanke v dogovoru z drugimi državami članicami.
- (b) Pristojni organi ustanovijo svetovalni odbor najpozneje 6 mesecev po izteku roka iz člena 7 arbitražne konvencije. Kadar en pristojni organ tega ne stori, ima drugi zadevni pristojni organ pravico prevzeti pobudo.
- (c) Svetovalni odbor bo običajno sestavljen iz dveh neodvisnih oseb ter predsednika odbora in predstavnikov pristojnih organov. V primeru tristranskih zadev, ko je treba svetovalni odbor ustanoviti po večstranskem pristopu, upoštevajo države članice zahteve iz člena 11(2) arbitražne konvencije in po potrebi uvedejo dodatne poslovniške zagotovitve, da lahko svetovalni odbor skupaj s svojim predsednikom sprejme mnenje z navadno večino.
- (d) Svetovalnemu odboru bo pomagal sekretariat, za katerega bo sredstva zagotovila država članica, ki je sprožila ustanovitev svetovalnega odbora, razen če zadevne države članice ne sklenejo drugače. Da se zagotovi neodvisnost, bo ta sekretariat deloval pod nadzorom predsednika svetovalnega odbora. Člani sekretariata so zavezani s klavzulo o varovanju tajnosti, kot je določeno v členu 9(6) arbitražne konvencije.
- (e) Pristojni organi zadevnih držav članic lahko vnaprej določijo kraj sestankov svetovalnega odbora in kraj, kjer bo dal svoje mnenje.
- (f) Države članice bodo pred prvim sestankom svetovalnemu odboru priskrbele vso ustrezno dokumentacijo in podatke ter zlasti vse dokumente, poročila, korespondenco in sklepe, ki so bili uporabljeni med postopkom medsebojnega dogovora.

7.3 Delovanje svetovalnega odbora

- (a) Za zadevo se šteje, da je bila predložena svetovalnemu odboru na dan, ko predsednik odbora potrdi, da so njegovi člani prejeli vso ustrezno dokumentacijo in podatke, kot je določeno v točki 7.2(f).
- (b) Postopki svetovalnega odbora bodo potekali v uradnem jeziku ali jezikih zadevnih držav članic, razen če pristojni organi na željo svetovalnega odbora z medsebojnim dogovorom ne sklenejo drugače.
- (c) Svetovalni odbor lahko od stranke, ki je poslala izjavo ali dokument, zahteva, da zagotovi prevod v jezik(-e), v katerem(-ih) poteka postopek.

- (d) Ob spoštovanju določb člena 10 arbitražne konvencije lahko svetovalni odbor zaprosi države članice in zlasti državo članico, ki je izdala prvo obvestilo o davčni odmeri, tj. končno odločitev davčne uprave o dodatnem dohodku, ali drug enakovreden dokument, katerega posledica ali možna posledica je dvojna obdavčitev v smislu člena 1 arbitražne konvencije, da nastopijo pred svetovalnim odborom.
- (e) Stroški postopka svetovalnega odbora, ki se bodo enakomerno porazdelili med zadevne države članice, vključujejo upravne stroške svetovalnega odbora ter honorarje in stroške neodvisnih oseb.
- (f) Razen če se pristojni organi zadevnih držav članic ne dogovorijo drugače:
 - (i) bo povračilo stroškov neodvisnih oseb omejeno na običajno povračilo za visoke državne uradnike države članice, ki je dala pobudo za ustanovitev svetovalnega odbora;
 - (ii) bo honorar neodvisnih oseb 1 000 EUR na osebo za en dan sestankov svetovalnega odbora, predsednik pa bo prejel 10 % višji honorar kot ostale neodvisne osebe.
- (g) Stroške postopka svetovalnega odbora bo dejansko plačala država članica, ki je dala pobudo za ustanovitev svetovalnega odbora, razen če pristojni organi zadevnih držav članic ne odločijo drugače.

7.4 Mnenje svetovalnega odbora

Države članice pričakujejo, da bo mnenje vsebovalo:

- (a) imena članov svetovalnega odbora;
- (b) zahtevo; v zahtevi so vključeni:
 - (i) imena in naslovi zadevnih podjetij;
 - (ii) zadevni pristojni organi;
 - (iii) opis dejstev in okoliščin spora;
 - (iv) jasna navedba, kaj se zahteva;
- (c) kratek povzetek postopka;
- (d) argumente in metode, na katerih temelji odločitev v mnenju;
- (e) mnenje;
- (f) kraj, kjer je bilo mnenje sprejeto;
- (g) datum, ko je bilo mnenje sprejeto;
- (h) podpise članov svetovalnega odbora.

Odločitev pristojnih organov in mnenje svetovalnega odbora se sporočita na naslednji način:

- (i) ko je odločitev sprejeta, bo pristojni organ, ki mu je bila zadeva predložena, poslal kopijo odločitve pristojnih organov in mnenje svetovalnega odbora vsem zadevnim podjetjem;

- (ii) pristojni organi držav članic se lahko dogovorijo o objavi odločitve in mnenja v celoti, lahko pa se tudi dogovorijo, da bodo odločitve in mnenje objavili brez navedbe imen zadevnih podjetij in brez vseh nadaljnjih podrobnosti, ki bi lahko razkrile identiteto zadevnih podjetij. V obeh primerih je potrebna privolitev podjetij, pred objavo pa morajo zadevna podjetja pristojnemu organu, kateremu je bila zadeva predložena, pisno sporočiti, da ne ugovarjajo objavi odločitve in mnenja;
- (iii) mnenje svetovalnega odbora bo pripravljeno v treh izvirnih izvodih (ali več v primeru tristranskih zadev), od katerih se eden pošlje vsakemu pristojnemu organu zadevnih držav članic, eden pa se pošlje generalnemu sekretariatu Sveta za arhiv. Po dogovoru bo mnenje objavljeno v izvirnih jezikih na spletišču Komisije.

8. Pobiranje davkov in zaračunavanje obresti v času postopkov reševanja čezmejnih sporov

- (a) Državam članicam se priporoča, da sprejmejo vse potrebne ukrepe, da lahko podjetja, ki so vključena v postopke reševanja čezmejnih sporov v skladu z arbitražno konvencijo, v času postopkov dosežejo začasno opustitev pobiranja davkov pod istimi pogoji, kot veljajo za nacionalne pritožbene/sodne postopke, čeprav bi bilo zaradi tega morda treba v nekaterih državah članicah spremeniti zakonodajo. Primerno bi bilo, da države članice razširijo te ukrepe na postopke reševanja čezmejnih sporov na podlagi pogodb o dvojnem obdavčevanju med državami članicami.
- (b) Ker v času pogajanj v okviru postopka medsebojnega dogovora uporaba različnih pristopov pri zaračunavanju obresti in povračilih med postopkom medsebojnega dogovora ne sme negativno vplivati na davkoplačevalca, se državam članicam priporoča, da uporabijo enega od naslednjih pristopov:
 - (i) odobritev pobiranja in povračila davka brez kakršnih koli obresti; ali
 - (ii) odobritev pobiranja in povračila davka z obrestmi; ali
 - (iii) vsaka zadeva se obravnava glede na zaračunavanje ali povračilo obresti (po možnosti v času postopka medsebojnega dogovora).

9. Pristop novih držav članic k arbitražni konvenciji

Države članice si bodo prizadevale podpisati in ratificirati Konvencijo o pristopu novih držav članic k arbitražni konvenciji čim prej, v vsakem primeru pa najpozneje dve leti po pristopu k EU.

10. Končne določbe

Za zagotovitev dosledne in učinkovite uporabe kodeksa naj države članice Komisiji vsaki dve leti poročajo o praktični uporabi kodeksa. Na podlagi teh poročil bo Komisija poročala Svetu in bo po potrebi predlagala pregled določb kodeksa.
